

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΗ (Μρκ. η´34-θ´1)

18 Σεπτεμβρίου 2016

Ο Κύριος δεν δίστασε να χαρακτηρίσει την σύγχρονη με αυτόν γενεά σαν γενεά «μοιχαλίδα και αμαρτωλών». Χαρακτηριστικά είπε, όπως το περιγράφει η σημερινή ευαγγελική περικοπή: *«ὅς γὰρ εἴαν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ αμαρτωλώ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ...»* Πολλοί θα τρέξουν να πουν ότι είναι αρκετά βαρὺς αὐτὸς ὁ χαρακτηρισμὸς που λέγεται ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ, τὸν Διδάσκαλο τῆς Ἀγάπης. Καὶ σίγουρα πολλοὶ θα σκανδαλίζονταν ἀπὸ τὰ βαριά αὐτὰ λόγια τοῦ Κυρίου.

Πρέπει, ὁμῶς, νὰ δοῦμε τὴ βαθύτερη σημασία τοῦ χαρακτηρισμοῦ αὐτοῦ. «Μοιχαλὶς» λέγεται ἡ γυναίκα ἐκείνη που εγκαταλείπει τὸν σύζυγό της, προδίδει τὴν ἀγάπη του, μολύνει τὸ συζυγικὸ κρεβάτι. Κατὰ παρόμοιο τρόπο μοιχὸς εἶναι καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἢ ολόκληρη γενεά ἢ ολόκληρο ἔθνος, που εγκαταλείπει τὸν Θεό, ὁποῖος τὸν δημιούργησε καὶ ἐνδιαφέρεται πατρικά γι' αὐτόν. Στὴν Ἁγία Γραφή καὶ στὴ γλώσσα τῶν πατέρων, πνευματικὴ μοιχεῖα εἶναι ἡ **αποστασία, ἡ απομάκρυνση** τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἅγιο Θεό. Καὶ με τὸ πρίσμα αὐτὸ ολόκληρη ἡ σύγχρονη γενεά τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἀπίστη, διεστραμμένη, μοιχαλὶς. Ἄλλοι ἀπὸ τοὺς σύγχρονους τοῦ ἀνθρώπου, ἔχοντας τὸ πάθος καὶ ἄλλοι ἀπὸ φόβο, ὄχι μόνον ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλὰ καὶ τὸν πολεμοῦσαν, ἀρνούμενοι νὰ δεχθοῦν τὴν ἀλήθεια.

Με τὸ πνεῦμα αὐτὸ πρέπει νὰ δοῦμε καὶ τὴ δική μας ζωὴ. Δυστυχῶς, ἀν ἔχουμε λίγη εὐλικρίνεια, θα διαπιστώσουμε ὅτι καὶ ἐμεῖς εἴμαστε μοιχοὶ καὶ σαρκικοὶ ἄνθρωποι. Εἴμαστε περισσότερο μοιχοὶ ἀπὸ τοὺς τότε Ἰουδαίους, γιατί ἐκεῖνοι ἦταν ὁ περιούσιος λαὸς που ἐγκατέλειψε τὸν Θεό, ἐνῶ ἐμεῖς εἴμαστε τὸ Σῶμα του καὶ τὸν εγκαταλείπουμε. Ἔχουμε βαπτιστεῖ στο ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, μπήκαμε στὴν Ἁγία Ἐκκλησία καὶ ὁμῶς καθημερινὰ **διώχνουμε τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ** καὶ ἐρωτοτροποῦμε με τὸν διάβολο. Αὐτὴ ἡ ἀποστασία μας δὲν γίνεται μόνον με τὰ σαρκικά αμαρτήματα, ἀλλὰ με ὅ,τι ἔχει σχέση με **τὴν παράβαση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ**. ΓΙΑ τὸν ἕνα, πνευματικὴ μοιχεῖα (δηλαδή

απομάκρυνση από τον Θεό) μπορεί να είναι η κλοπή, για τον άλλο το πάθος του ψεύδους, για τον τρίτο η μεγάλη αγάπη στην ύλη, που τον κάνει να προδίδει τον Κύριο, για τον τέταρτο ο επάρατος εγωισμός κλπ.

Ίσως, χρειάζεται ακόμη να τονισθεί ότι όχι μόνο η μοιχεία έχει την έννοια της αποστασίας από τον Θεό, αλλά και η αγάπη μας στη σάρκα έχει παρόμοια έννοια. Δηλαδή, σύμφωνα με την Αγία Γραφή και τους αγίους Πατέρες, σαρκικός άνθρωπος δεν είναι μόνο εκείνος που έπεσε σε σαρκικά αμαρτήματα, αλλά αυτός που δεν έχει μέσα του το Άγιο Πνεύμα. Ο χριστιανός που έχει το Άγιο Πνεύμα λέγεται πνευματικός, και ο Χριστιανός που στερείται της ζωογόνου παρουσίας Του, λέγεται **σαρκικός**.

Έτσι, ο Απόστολος Παύλος τους χριστιανούς της Κορίνθου, που είχαν χωριστεί σε θρησκευτικές ομάδες, με συνέπεια να διαπληκτίζονται, τους χαρακτηρίζει σαρκικούς, γιατί το Άγιο Πνεύμα, που είναι πνεύμα ειρήνης και ενότητας, δεν μένει εκεί που υπάρχει διχόνοια και διαίρεση, οπότε βρισκόμαστε μπροστά σε σαρκικούς ανθρώπους.

Είναι καιρός πια, να δούμε τη μοιχεία και τη σαρκικότητα και από αυτή την πλευρά, ώστε να αποκτήσουμε ταπεινώση και να παύσουμε να χωρίζουμε τους ανθρώπους σε σαρκικούς και πνευματικούς, έχοντας σαν μέτρο το σώμα, απομονωμένο από την ψυχή.

Αρχιμ. Νεκτάριος Μπακόπουλος